

Abstrakt

Tytuł: *Było minęło i teraz. Pejzaże ciała i szyte portrety*

Rozprawa doktorska pod tytułem *Było minęło i teraz. Pejzaże ciała i szyte portrety* złożona z dwóch części, na styku starego i nowego, jest autorską interpretacją aktów Tamary Łempickiej z lat dwudziestych i trzydziestych XX wieku oraz wybranych portretów z tego okresu autorstwa polskich malarzy. Odwołanie się do aktów Łempickiej jest impulsem do współczesnych rozważań dotyczących intymności i cielesności. Część teoretyczna stanowi analizę wybranych realizacji artystycznych z zakresu sztuki ciała, w których kwestie formalne i ideowe są bliskie moim inspiracjom, praktyce artystycznej i zrealizowanemu dziełu. Powstałe obiekty „cielesne” sugerują bliskie kadry fotograficzne. Tektonika ciała odtworzona została w formach niemal rzeźbiarskich z wykorzystaniem gąbki tapicerskiej poddanej obróbce: formowaniu, powlekanii, klejeniu.

Jednocześnie ducha Art Deco odnajdujemy w portretach bardziej niż w jakimkolwiek innym rodzaju malarstwa. Wybierając pięć prac autorstwa: Zygmunta Waliszewskiego, Tytusa Czyżewskiego, Leopolda Gottlieba, Mieczysława Szczuki, tworzących równoległe z Tamarą Łempicką, narysowałem maszyną do szycia autoportrety osadzone w duchu poprzedniej epoki, uwzględniając konwencje przedstawieniowe z określonymi własnymi stanami mentalnymi. W drugiej części praca teoretyczna odnosi się do inspiracji czerpanej z historii portretu oraz analizy twarzy modela, jej cech fizjonomicznych i psychologicznych. Autoportret to szczególny gatunek przedstawienia, a wynikająca z jego definicji wyjątkowa relacja między dziełem a autorem, pełni funkcję narzędzia samopoznania i autorefleksji.